

Januari 2013**Spo(r)t**

Sport en ik, wij hebben een haat-liefde-verhouding. Ik heb het in het verleden echt wel geprobeerd, maar de Liefde komt maar van één kant. Als kind zat ik bijvoorbeeld op gymnastiek en zwemmen. Ik zwom zelfs wedstrijden. Tikte wel altijd als laatste aan, maar ik gaf de moed niet op, ik had namelijk een hele mooie slag. Pas jaren later begreep ik de commerciële motieven achter deze woorden.

Toch houd ik wel van sport. Vooral als supporter sla ik echt geen gek figuur. Ik houd namelijk noodgedwongen de Nederlandse, Engelse, Duitse, Italiaanse en Spaanse voetbalcompetities bij, volg onze en andere schaatsers (enig chauvinisme is mij niet vreemd) en ken de betekenis van termen als USADA en hematocriet.

Maar toch, actief gaat het me nog niet zo goed af.

Een aantal jaren geleden had ik een lichte ervaring. Na zo'n 15 jaar niet te hebben geschaatst bond ik, (aangemoedigd door opmerkingen als: "je verleert het niet hoor"), de schaatsen weer onder. En inderdaad, ik stond, krabbelde en strompelde over de baan. Na een paar rondjes echter werden mijn stramme bewegingen soepeler en zwierde ik met de grote jongens mee. Maar daar ging het mis. Ik werd overmoedig. Wederhelft, die ik zwakke enkels had toegedicht, had ook na jaren de schaatsen weer uit het vet gehaald. Voorovergebogen voortzovend daagde ik hem uit voor een wedstrijdje. Wederhelft glimlachte spottend, zette aan en liet mij in eenzaamheid achter.

Sindsdien zin ik op wraak en binnenkort daag ik hem uit. Voor een potje klaverjassen dan maar.

Dat kan ik namelijk WEL heel goed!

Bianca

februari 2013**Slim verkeerd**

Ik moet een spijkerbroek. Het enige draagbare model dat ik nog in de kast heb ver-toont gaten in het kruis. Haast is geboden, het is namelijk nog uitverkoop. Allereerst ga ik op internet kijken welk model ik moet aanschaffen om aan de alleraatse modetrends te kunnen voldoen. Googelen op spijkerbroek levert niks op, jeans is de hedendaagse benaming van het gewilde kledingstuk. Dus ga ik op zoek naar een hippe jeans. Allereerst tref ik modellen die "slimfit" heten te zijn. En, ik moet eerlijk toegeven, ik probeer wel wat te bewegen, maar slim fit ben ik niet. De volgende modellen zijn in willekeurige volgorde skinny, skinny fit en superskinny. Het Engels-Nederlandse woordenboek leert mij dat skinny de Engelse vertaling van dun is. En, zoals gezegd, ik probeer wel wat te bewegen, maar slim dun ben ik ook niet.

Verder surfen dan maar. Ik tref de boot-cut jeans, de hi-rise, de low-rise, het model "op de heup" en de flare. Daarnaast kun je kiezen voor de straight leg, de 5 pocket of de (baggy) boyfriend. En als ik ook nog de jegging, de tregging en de shorts tegenkom geef ik het op. Ik ga naar de winkel en laat me daar adviseren. Onder het toeziend oog van een (slim fitt!) verkoopster hijs ik me in een spijkerbroek. Zo eentje die je lekker hoog optrekt, tot aan de navel, niet te wijd maar ook zeker niet te strak en ik bedenk dat je sommige avonturen maar beter niet alleen moet willen beleven.

Bianca

maart 2013**TV DEBUUT**

Vrijdag 22 maart. Het is 18.30 uur. Over zo'n vijf minuten zal Margriet er zijn.

Dorpsbelangen Odoorn heeft de door mij bedachte slogan "O, o, Odoorn", voorgedragen als slogan van Odoorn.

Het is voor de eerste weekopdracht van Het leukste dorp van Drenthe, de wedstrijd waar ook Odoorn aan mee doet. En vanavond om 18.35 uur zal verslaggeefster Margriet Benak de winnaar tijdens de live uitzending bekend maken. Wat zal ik aandoen? Dat rokje? Of lijk ik daar dik in. Tv maakt je tien kilo zwaarder zeggen ze.

Die broek dan maar! Ja, die zit goed. Nou de lippen nog even stiften, niet te rood, dat zou overdreven zijn.

Oorbellen in? Ja. Auw!

Goed, vort dan maar. Voor de buis. Jaja, schiet nou maar op daar in Borger. Pff, Borger het leukste dorp van Drenthe. Echt niet! Van Borger gaat het ook nog naar Dwingeloo. Het zal toch niet dat Dwingeloo..? Nee, natuurlijk niet. Daar gaat Margriet weer. In de auto rijdt ze richting het dorp met de winnende slogan, naar mij dus. Zie ik daar een auto de straat in rijden? Nee. Rijdt voorbij. Terug naar de tv waar Margriet net het dorp binnenrijdt. WAT? Schoonoord??? Schoonoord wint??? Met een slogan die langer is dan de afgelopen tien troonredes bij elkaar??!! Hoezo is dat de beste slogan??!! Waar kan ik klagen?

Lieve lezers van Oes (leukste) Dörp, dit laten wij toch niet op ons zitten? Kijk allemaal

Op www.hetleukstedorpvandrenthe.nl en doe mee! Dan zullen we die andere (minder leuke) dorpen een poepie laten ruiken! Toch?

Bianca

april 2013**G)eenvoudige man**

Zaterdagochtend, wederhelft en ik spitten ons door de krant. Geheel per ongeluk valt mijn oog op een advertentie geplaatst onder de rubriek contacten. Ik lees voor: "weduwe, 73 jr. oud, zoekt kennismaking met eenvoudige man". Wat er bedoelt wordt met een eenvoudige man wil ik weten van wederhelft.

"Ik", sneert wederhelft, terugblikkend op de buitenechtelijke twist van enige dagen geleden. Quasi luchtig hier overheen stappend vraag ik mij andermaal af wat de plaatster hiermee bedoelt.

Wederhelft weet dat het hier gaat om een man zonder poespas die geen gekke dingen doet. "Geen glamourtype dus", knik ik en ik denk ineens aan het verhaal van vriendin.

Vriendin werkt op een kantoor samen met één mannelijke collega en een mannelijke baas. Haar mannelijke baas kreeg op enige dag bezoek. Bezoeker was al eerder ten kantore verschenen en liep de afdeling op waar vriendin net enkele documenten stond te scannen. Bezoeker, type te jonge, te snelle en te veel van zichzelf vervulde verkoper, snelde naar mannelijke collega en schudde deze de hand. Scannende vriendin dacht: "nu kom ik", maar dat bleef uit. Jonge snelle verkoper snelde zich naar mannelijke baas vriendin verbluft achterlatend. "Hrrmmmm", grom ik, terug aan tafel. "Ik snap dat wel, van die eenvoudige man".

Wederhelft kijkt me verwonderd aan. Ik zeg niks meer.

Bianca

mei 2013

Natuur

"A'k mien natuur opvolg..." zei mijn vader vroeger wel eens dreigend. Zuslief en ik wisten dan dat het onderwerp (lijdend voorwerp) van zijn toorn op moest passen. Bibberend lieten wij het wel uit ons hoofd om onze zin door te drijven, want dan kregen we te maken met die natuur. Wat die natuur precies inhield, daar zijn we overigens nooit achter gekomen. Moeder drukte vaders natuur meestal tijdig de kop in zodat het bij een loos dreigement bleef. Ook nu zegt hij het nog wel eens, maar niet meer tegen zuslief en mij, wij zijn immers uitgegroeid tot keurig nette aangepaste burgers.

Tegenwoordig dreig ik zelf. Junior 1 heeft niet veel dreiging nodig. Boosheid alleen is vaak voldoende. Junior 2, qua karakter akelig gelijkend op zijn moeder, is een ander verhaal. Mijn: "ga maar naar je kamer", wordt vaak gevolgd door een "maakt me toch niks uit" van hem. Ter hoogte van de "toch" dan ondersteund door een honend lachje. Waardoor ik nog bozer wordt. Ráken zal ik hem immers!

Ging ik in verleden dan wel eens achter hem aan om hem de meest gruwelijke straf te beloven die ik kon bedenken, tegenwoordig zie ik daar vanaf. Zeven jaar ervaring heeft mij inmiddels geleerd de deur achter me dicht te doen en af te koelen.

Maar lekker is anders. Want, "a'k mien natuur opvolg....."

Bianca

Juni 2013

Schoonouders inclusief

Junior 2 is verliefd. En waar junior 1 zegt meisjes te zien als een noodzakelijk kwaad schreeuwt junior 2 het van de daken. Hij is verliefd en iedereen mag het horen.

Aangemoedigd (hoewel het woord opruiing hier beter op zijn plaats is) door junior 1, nichtjes en buurmeisjes, fietst hij naar het huis van meisje J. om haar de liefde te verklaren. Het onderwerp van zijn begeerte ligt jammerlijk al op bed, maar moeder belooft de boodschap over te brengen. Hoewel een antwoord uitblijft, taant de liefde niet. Later, op enig ander moment zitten we aan tafel. Ik lees in de krant over de beroerde toestand voor ouderen in verzorgingstehuizen. "Zeg," begin ik, "als papa en ik oud zijn, dan gaan we bij één van jullie wonen hè! Dan moeten jullie ons verzorgen. Zijn jullie er al uit bij wie dat dan wordt?" Junior 1 weet niet hoe snel hij zijn vinger op 2 moet richten. "Bij hem!" roept hij, net iets te beslist. Junior 2 kijkt me aan. "Goed hoor", zegt hij rustig. Hij is de moeilijkste niet, het lijkt hem wel gezellig. "Zeg je dat nogwel even tegen J?", probeer ik mijn toekomst veilig te stellen. "De ouders van J. moeten dan maar bij een ander kind gaan wonen, jullie zijn al bezet," dring ik aan. Junior 2 haalt zijn schouders op, "komt wel goed" zie ik hem denken. Maar, ik ben er nog niks gerust op....

Bianca

September 2013

Nee, ik wil niet.

Er moet me iets van het hart. Mijn wederhelft, die af en toe ook hier voorbij komt, is wettig gezien niet mijn wederhelft. Wij zijn namelijk nooit in de echt verbonden en zijn daarmee hartstochtelijk ouderwetse "hokkers".

In mijn naaste omgeving zijn het vooral de mannen die mij troostend over de bol aaien, onderwijl uitroepend dat het een schande is dat wederhelft, die dus mijn wederhelft niet is, mij nog niet gevraagd heeft. Alsof het onmogelijk is dat er vrouwen zijn wier diepste wens het NIET is om in de echt te treden. Maar geloof me: die zijn er. Ik ben er één van. Als ik een keer dronken wil worden in een gekke jurk dan kan dat ook wel zonder de ambtenaar van de burgerlijke stand hierbij te betrekken. Het lastige van niet getrouwd zijn is wel de aanduiding die ik gebruik voor mijn wederhelft die mijn wederhelft niet is. "Wederhelft" en ook "man" is dus niet gepast, want niet waar. "Partner" laat het geslacht in het midden en hoewel het echt niet uitmaakt wil ik dit toch wel even duidelijk hebben. "Vriend" zou er op kunnen wijzen dat ik gescheiden ben en aan

mijn zoveelste voordeurder ben. Wederhelft die niet mijn wederhelft is bij de naam noemen is ook een mogelijkheid, maar mensen die hem niet kennen moeten dan maar gokken over wie ik het heb. Best lastig dus. Toch doet dit me niet verlangen naar een huwelijk. Integendeel zelfs. Zeg nou zelf: Meertens mekkert! Dat klinkt toch nergens naar...

Bianca

oktober 2013

Alle bommen en granaten!

Junior 1 neemt een vriendje mee naar huis. Verrassend genoeg is het niet één van de gebruikelijke voetbalvriendjes. Sterker nog, dit vriendje houdt niet eens van voetbal. Het is hem een raadsel wie Cristiano Ronaldo is en een schot in de kruising lijkt hem een heel ongemakkelijk jachtongeluk. Het vriendje is fan van "Pirates of the Carribean" en al gauw staat junior 1, geheel tegen zijn gewoonte in, met een houten zwaard op de trampoline te springen. Een beetje piraat heeft natuurlijk wel de nodige littekens en bloedsporen dus om het "echter" te maken moet er geschminkt worden. Met een balpen worden littekens op de wangen getekend en in een stoffige la vindt junior 1 nog een rode schminkstift waarmee het broodnodige bloed op de wangen wordt gezet. Verrast en enigszins vertederd kijk ik naar de piraten. 's Avonds als ik naar bed wil gaan sta ik voor de spiegel om mijn gezicht schoon te maken. Een leeg pakje reinigingsdoekjes staart mij aan. De rode vingerafdrukken van kapitein Jack Sparrow zijn duidelijk zichtbaar. Inwendig vloekend doop ik eenwatje in de handcrème en boen mijn gezicht schoon. Wanneer ik junior 1 hier een dag later mee confronteer kijkt hij me fronsend aan. "Ach, dat heeft junior 2 natuurlijk weer gedaan" verzucht hij. Zijn grijns vertelt mij echter genoeg...

Bianca

november 2013

Gebrek

Ik moet iets bekennen. Ik heb een gebrek. Ik mag namelijk geen suiker. Of niet mogen... het is niet goed voor me. Omdat ik dit gebrek al bijna mijn hele leven heb is mij gedurende mijn jeugd logischerwijs al veel geen verboden. Goedbedoelende volwassenen bemoeiden zich tot mijn grote ergernis regelmatig met mijn jonge leven. Het ergste vond ik het wanneer ze aan zuslief vroegen of ik iets wel mocht hebben. Alsof ik dom was en daar niet zelf over kon beslissen. Gék werd ik er van...

Tegenwoordig beslis ik gelukkig wel zelf. Tenminste... dat deed ik totdat junior 2 verscheen. Blijkbaar gefascineerd door mijn gebrek roept hij bij alle twijfelachtige etenswaren die ik in mijn mond stop: "dat mag jij toch niet hebben?" Gék word ik er van!

Gelukkig heb ik een nieuw slachtoffer gevonden. Wederhelft heeft namelijk sinds kort een eigen gebrek. Hij is de ongelukkige eigenaar van een (lichte) hernia. Heel vervelend voor hem natuurlijk, maar gelukkig heeft hij een goede fysiotherapeut die hem deskundig begeleid. Wederhelft had Fysio ook gevraagd of hij wel wat mocht sporten, teneinde het onvermijdelijke dichtgroeien te bestrijden. Fysio was echter onverbiddelijk, wederhelft moest dan maar minder eten. En daar wil ik hem maar wat graag aan herinneren. Vraagt wederhelft of er nog iets te versnaperen valt dan is mijn reactie steevast: "Dat mag jij niet hebben van de fysio!"

Gék wordt wederhelft er van. Héérlijk vind ik het!

Bianca

December 2013

Vroeger In de krant staat een ingezonden brief.

De schrijfster blikt nog even terug op de zwarte pieten-discussie. Ze grijpt deze gretig aan om haar gal te spuien over de jeugd van tegenwoordig. "Het sinterklaasfeest van tegenwoordig", zo begint ze haar tirade "heeft niets meer met een gezellig feest te maken. Kinderen krijgen veel te veel en veel te dure cadeaus waarmee de ontaarde ouders van tegenwoordig hun schuldgevoel willen afkopen", zo weet deze mevrouw. "Nee, vroeger was alles beter", sputtert ze verder. Vroeger zat haar moeder met een pot thee klaar als zij thuis kwam uit school. Het is een vaak gehoord liedje: "vroeger was alles beter". Deze mevrouw die zelf dus een complete generatie (namelijk die van de huidige opvoeders) meent te moeten veroordelen, ontleent haar recht van spreken dus aan haar moeder die haar "goed" heeft opgevoed met iedere dag een pot thee. Of en hoe deze mevrouw ZELF heeft gepoogd deze goede tijden te behouden wordt overigens niet duidelijk. Heeft zij ook een theepot die ze ooit vulde, of misschien nog wel vult, voor thuiskomende kinderen? Vroeger was alles beter. Verlangt ze ook terug naar de tijden dat mensen dood gingen aan de pest, dat gezondheidszorg alleen voor de rijken was, dat geen baan geen geld betekende, dat heksen op de brandstapel kwamen en landlopers met pek en veren op een boerenkar werden rondgereden? Ik stel voor dat deze mevrouw in een hutje op de hei gaat wonen en zich onttrekt aan het voortschrijden der tijden. Kan ze lekker in haar eigen tijd blijven hangen. Met een pot thee uiteraard.

Bianca